

[Vivike.]

se, og det samme flertal, nemlig det radikale venstre, socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, er jo stadig til stede i folketinget; men nu vil de radikale eller socialdemokraterne pludselig ikke være med til at standse denne frygtelige ødelæggelse af vore naturværdier ved simpelt hen at standse grundspekulationen i dem. Det hænger måske sammen med, at den højtærede statsminister bombastisk har erklæret, at ingen sinde vil han vedtage love baseret på stemmer fra socialistisk folkeparti, så må det hellere gå ad Pommern til, inflationen rase og vore naturværdier nedbrydes. Hvis der er nogen, der er glade for et sådant standpunkt, må det være grundspekulanterne; det er til gavn for dem, men det er dyrt for befolkningen i almindelighed. Jeg synes virkelig, vi skulle se at komme til fornuft og få standset det, der foregår og vil foregå ifølge min opfattelse meget længe endnu, for jeg er uden at bebrejde den noget ikke optimist med hensyn til naturfredningskommissionens arbejde; det er et kolossalt område, den skal grave sig igennem, før den kan nå frem til at afgive betænkning om en ny naturfredningslov.

Vi skal ikke varetage grundspekulanternes interesser, men varetage befolkningens tarv, og derfor bør man, inden man forlænger naturfredningsloven, fjerne § 22, stk. 2.

Iver Poulsen: De uafhængige er enige med udvalgets flertal i, at det ikke er hensigtsmæssigt at gribe ind i naturfredningskommissionens arbejde med at få skabt et grundlag for en revision af naturfredningslovgivningen i dens helhed. Derfor vil de uafhængige stemme imod det af mindretallet, det ærede medlem hr. Vivike, stillede ændringsforslag, og vi kan ved tredje behandling stemme for lovforslagets endelige vedtagelse.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Jeg takker de ærede ordførere, som på ny har givet tilslutning til det fremsatte lovforslag.

Over for det ærede medlem hr. Vivike må jeg henvise til regeringens her i tinget tilkendegivne ønske om at tilstræbe bred politisk dækning for, hvad der videre skal ske på dette område. Det må være klart, at

regeringen, inden et nyt initiativ bliver taget, må have lejlighed til at overveje, hvad der kommer af arbejdsresultater fra den siddende naturfredningskommission og også fra boligministeriets udvalg om planlægningslovgivning, og se, om der i dette ligger mulighed for en opretning af den tilstand, vi har i dag. Det vil efter min opfattelse ikke være rimeligt at kortslutte det udvalgsarbejde, der er i gang.

Det kan uden besvær konstateres, at der i dag ikke vil kunne opnås bred politisk tilslutning til en isoleret ophævelse af naturfredningslovens § 22, stk. 2. Naturligvis kan man finde det beklageligt, at vilkårene på dette område fortsat skal være utilfredsstillende, men som det allerede er bemærket, kan det forventes — det er en oplysning, jeg gerne på ny vil give det ærede medlem — at naturfredningskommissionen vil gøre sig færdig i år, og formentlig vil der ret snart kunne forventes en beretning fra boligministeriets udvalg om planlægningslovgivning. På baggrund af den stilling, som de forskellige politiske partiers og også de kommunale sammenslutningers repræsentanter vil tage i kommissionen og udvalget, må regeringen overveje, hvilke muligheder der består for at opnå en bred enighed i dette vigtige spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 121 stemmer mod 6.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af arbejdspladsernes problemer.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXII) findes i tillæg A. sp. 2159, fremsættelsen i tidenden sp. 3553).

Sagen sattes til forhandling.